

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **nezl. D. M.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní O. M., bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/36, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2014 č.j. MPSV/2014/116/4313, sp. zn. SZ/2730/2013/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě č.j. MPSV-UP/998975/13/AIS-ZDP ze dne 22.10.2013, **o příspěvku na mobilitu,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 10.1.2014 č.j. MPSV/2014/116/4313, sp. zn. SZ/2730/2013/4S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě č.j. MPSV-UP/998975/13/AIS-ZDP ze dne 22.10.2013, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na mobilitu s odůvodněním, že na základě posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Žalovaný přitom vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 18.12.2013, která došla ke

stejnému závěru jako lékař OSSZ a konstatovala, že nebyl zjištěn v případě nezletilého žalobce zdravotní důvod, pro který by nezvládal mobilitu a orientaci.

Žalobkyně se mylně v žalobě zmínila o nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením nezletilému žalobci (jednalo se o jiné správní řízení). Uvedla, že nezletilý v důsledku svého zdravotního stavu nerespektuje povinnost být připoután za jízdy, skáče po sedadlech a to i na sedadlo vedle řidiče. Namítala, že nebyly respektovány odborné lékařské posudky MUDr. Z., klinické psychologů a MUDr. B., pedopsychologie a že nebylo přihlédnuto k jejím námitkám uvedeným v odvolání. Posudkový lékař pochybil při posuzování základní životní potřeby orientace, kterou nezletilý nezvládá pro své těžké psychické postižení, v důsledku kterého není schopen přiměřeně reagovat na některé typy sluchových podnětů, neorientuje se osobou, neboť nerozezná známé a neznámé osoby. Zákonná zástupkyně v žalobě poukázala na řadu situací, ve kterých se nezletilý chová neadekvátně v důsledku této psychické poruchy, což vyvolává potřebu mimořádné péče o něj a neustálý dohled.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 10.1.2014 č.j. MPSV/2014/116/4313, sp. zn. SZ/2730/2013/4S-MSK, správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i správním spisem Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě č.j. SZ/59328/2013/AIS-ZDP a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že zákonná zástupkyně nezletilého žalobce uplatnila žádost o příspěvek na mobilitu dne 17.6.2013. Dne 15.7.2013 provedl Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě u nezletilého žalobce sociální šetření. Ze záznamu o tomto sociálním šetření vyplývá, že žalobci chystá stravu matka, při oblékání potřebuje dohled a někdy i pomoc. Matka uvedla, že vzhledem k problémům jemné motoriky žalobce není schopen si zapnout košili nebo zip, že mu občas také vypadávají předměty z rukou, při sprchování vyžaduje dohled i pomoc. Nemůže ho sama nechat v koupelně, chůzí po rovině i schodech zvládá, rovněž tak i stání na místě, ale je neposedný – pořád někam odbíhá, nezvládá pouliční provoz, při afektu si lehne na zem a vzdoruje. Nezletilý podle matky není orientován, zvládá orientaci jen doma a nerozezná blízké a cizí osoby – dle matky přistupuje stejně ke všem a chce být kamarád. Nemůže být sám a matka na něj musí neustále dohlížet. Doma si hraje s hračkami, přičemž jej musí stále někdo hlídat a napomínat, občas si hraje na počítači a o televizi nemá zájem. Podle matky pořád provádí nějaké vylomeniny, v okolí domu nepřichází do kontaktu se svými vrstevníky. Často přes okno v přízemí utíká ven. Nezletilý je dle matky nezvladatelný v autobuse, pro přemísťování je vhodnější auto, i když dle jejího sdělení syn nevydrží chvíli v klidu a má tendence za jízdy vylézat z auta anebo nechce být připoután bezpečnostními pásy. V protokole o provedeném sociálním šetření se dále uvádí, že dle sdělení matky nezletilý od čtyř let věku užívá psychiatrické léky, má syndrom ADHD těžkého stupně s poruchou pozornosti, je nezvladatelný a neuznává autority, spontánně si bere předměty, je na ni vulgární. Nezletilý má problémy s jemnou motorikou, kdy mu

vypadávají předměty z rukou. Kompenzační pomůcky nepoužívá. Dne 15.8.2013 posoudil zdravotní stav posoudil zdravotní stav nezletilého žalobce pro účely příspěvku na mobilitu posudkový lékař OSSZ ve Frýdku-Místku se závěrem, že u žalobce se jedná o syndrom ADHD těžkého stupně s poruchou pozornosti, aktivity a impulzivitou a dále o astma bronchiální. Podle tohoto posudku se u nezletilého žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jedná o nezletilého se syndromem ADHD těžkého stupně s poruchou pozornosti, aktivity a impulzivitou, dle psychologického vyšetření jsou mentální schopnosti v pásmu mírného nadprůměru, má správné vyjadřování, dobrou slovní zásobu. Nejedná o nezletilého s poruchami orientace. V případě nezletilého žalobce nejede o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. ve vztahu k ust. k § 9 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění. Nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Na tomto závěru posudkový lékař OSSZ Frýdek-Místek setrval i ve svém vyjádření ze dne 3.10.2013, kdy měl posoudit připomínky zákonné zástupkyně nezletilého žalobce a dodatečně předložené psychosomatické vyšetření MUDr. B. ze dne 11.6.2012 a psychologického nálezu MUDr. Z. ze dne 1.8.2012. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydal správní orgán I. stupně dne 22.10.2013 rozhodnutí, kterým nezletilému žalobci příspěvek na mobilitu nepřiznal.

Správní spis žalovaného obsahuje kromě jiného posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 18.12.2013. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise z posudkového spisu žalobce vedeného u OSSZ Frýdek-Místek, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře MUDr. M. J., včetně jejího nálezu ze dne 5.8.2013, zdravotní dokumentace MUDr. M. B., dětského psychiatra, nálezu klinického psychologa Mgr. G. Z. ze dne 25.4.2013 a 1.8.2012, alergologa MUDr. N. P. ze dne 29.4.2013, psychologického vyšetření Mgr. D. S. ze dne 9.5.2013 a ze záznamu o provedeném sociálním šetření správním orgánem I. stupně dne 15.7.2013. V diagnostickém souhrnu onemocnění nezletilého žalobce posudková komise uvedla těžkou formu ADHD s impulzivitou, sociální dezinhibici, krátkozrakost, podezření na průduškové astma. Nezletilý žalobce má průměrný intelekt bez poruchy mobility, vidí a slyší. Posudek stručně uvádí jednotlivé psychologické a psychiatrické nálezy, údaje ze sociálního šetření a v jeho závěru se uvádí, že posudková komise dospěla ke shodnému závěru s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a to, že nebyl zjištěn zdravotní důvod, pro který by nezletilý žalobce nezvládal a) mobilitu a b) orientaci. Je samostatně zcela pohyblivý, vidí a slyší, bez mentálního defektu, je plně orientován časem, místem a osobou. Posudková komise se v závěru posudku také vyjádřila k odvolacím námitkám zákonné zástupkyně nezletilého žalobce tak, že se u žalobce nejedná o mentální retardaci, že je schopen poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, že je plně orientován a má přiměřené duševní kompetence a že je orientován v obvyklém prostředí a situacích a schopen přiměřeně reagovat. Při důsledném vedení je schopen splnit příkaz, respektovat zákaz. Nelze akceptovat tvrzení, že nerozezná osobu známou od neznámé, což nelze zaměňovat za narušenou sociabilitu. K tomu posudková komise dodala, že nemůže zhodnotit námitku o tendenci nezletilého utíkat z auta za jízdy a pohybovat se po voze, neboť toto je nutno řešit bezpečnostními pásy a dětskou pojistkou v zámku auta. Nelze akceptovat, že se jedná o absolutní ztrátu sebekontroly, když nezletilý navštěvuje základní školu, má výborný prospěch a tedy dostatečně spolupracuje. Posudková komise tedy rovněž

uzavřela, že u žalobce nejde o osobu, která není ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace uvedené v ust. § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. Zdravotní stav žalobce není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace.

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti invalidity nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Podle ust. § 8 odst. 1 citovaného zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči.

Podle ust. § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotního prostředku nelze zvládat životní potřebu v přijatelném standartu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standartu.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., se vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby takto:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného 10.1.2014 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že v případě nezletilého žalobce nejde o osobu, která není ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace uvedené v ust. § 9 odst. 1, písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., a že zdravotní stav žalobce není dlouhodobě nepříznivý ve

smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek posudkové komise MPSV ČR je úplný a dostatečně přesvědčivý, neboť sama zákonná zástupkyně nezletilého žalobce u jednání uvedla, že posudková komise měla při posuzování zdravotního stavu nezletilého žalobce veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci a že v diagnostickém souhrnu zdravotních omezení žalobce uvedla veškerá jeho onemocnění. Posudek byl podán posudkovou komisí ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemocí, která je dominantní v diagnostickém souhrnu jeho zdravotních omezení, tedy těžká forma ADHD s impulzivitou a sociální dezinhibice. Krajský soud z výše uvedených důvodů proto nemohl přisvědčit žalobním námitkám žalobkyně ohledně neobjektivnosti posudkového hodnocení zdravotního stavu nezletilého žalobce oběma posudkovými orgány, jakkoliv nezpochybňuje v žalobě obšírně popsané problémy zákonné zástupkyně nezletilého žalobce v každodenní péči o něj.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 18. června 2015

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**